

Curtea Supremă de Justiție

D E C I Z I E

19 mai 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Boico Victor, Toma Nadejda, Țurcan Anatolie, Cobzac Elena,

judecând, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, recursurile ordinare declarate de către avocatul Istrati Adrian în numele inculpaților, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 martie 2019, în cauza penală în privința lui,

Tăburceanu Igor XXXXX, născut la XXXXX.

Taburceanu Ghenadie XXXXX, născut la XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță: 01.12.2014 – 24.07.2018

instanța de apel: 17.08.2018 – 11.03.2019

instanța de recurs ordinar: 10.06.2019 – 19.05.2020

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct.1¹) Cod de procedură penală, legal executată.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 24.07.2018, *Tăburceanu Igor*, învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (5), art. 326 alin. (2), lit. d) Cod penal, a fost achitat, din motiv că nu s-a constatat existența faptului infracțiunii.

Prin aceeași sentință, *Taburceanu Ghenadie*, învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (2), art. 326 alin. (2), lit. d) Cod penal a fost achitat, din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

Măsura preventivă liberarea provizorie sub control judiciar a lui Taburceanu Ghenadie a fost revocată. Măsura preventivă în privința lui Tăburceanu Igor nu a fost aplicată.

2. În sentință, prima instanță a constatat că de către organul de urmărire penală Tăburceanu Igor a fost pus sub învinuire pentru faptul că, dânsul acționând în comun acord cu Taburceanu Ghenadie, a comis infracțiunea de trafic de influență în următoarele circumstanțe:

Tăburceanu Igor pe parcursul perioadei XXXXX, aflându-se inițial pe teritoriul Republicii Moldova, ulterior în Federația Rusă, în cadrul unor discuții telefonice purtate cu Diaconu Vitalie i-a comunicat acestuia că a organizat pornirea unui dosar penal în privința ultimului cu scopul de a-l speria pe acesta pentru a restitui datoria pe care Diaconu Vitalie o avea față de Tăburceanu Igor pentru procurarea de la ultimul a unui automobil.

Totodată, Tăburceanu Igor i-a comunicat lui Diaconu Vitalie în cadrul discuțiilor respective, că pentru clarificarea situației cu datoria și cu dosarul penal, Diaconu Vitalie

urmează să-1 telefoneze pe fratele lui Taburceanu Ghenadie, care este colaborator de politie și să discute cu acesta.

Prin urmare, în rezultatul apelării telefonice a lui Taburceanu Ghenadie, Diaconu Vitalie pe parcursul lunii XXXXX a avut cu primul mai multe întâlniri în mun. Chișinău, în cadrul cărora a fost pusă în discuție modalitatea de restituire a datoriei față de Tăburceanu Igor și clasarea dosarului penal nr. XXXXX pornit în privința lui Diaconu Vitalie, inclusiv restituirea automobilului de model „Mercedes Sprinter 412” cu n/î XXXXX, ridicat în cadrul acestui dosar penal.

Astfel, în cadrul discuțiilor menționate, Taburceanu Ghenadie a pretins de la Diaconu Vitalie suma de 3000 de Euro, din care suma de 2000 Euro va constitui o parte din datoria pentru procurarea automobilului de model „Mercedes Sprinter412”, cu nr. înmatriculare XXXXX, iar suma de 1000 Euro pentru a o transmite procurorului din Procuratura sect. Râșcani, mun. Chișinău, pe nume Olărescu Victor, asupra căruia susținea că are influență și îl poate determina să claseze cauza penală nr. XXXXX pornită în privința lui Diaconu Vitalie pe faptul escrocheriei, precum și să dispună restituirea către Diaconu Vitalie a automobilului de model „Mercedes Sprinter 412”, cu nr. înmatriculare XXXXX.

La fel, în perioada lunii octombrie 2014, Tăburceanu Igor, în rezultatul contactării telefonice cu Diaconu Vitalie, a purtat cu acesta din urmă conversații privind restituirea datoriei pentru automobilul de model „Mercedes Sprinter 412”, cu nr. înmatriculare XXXXX, asigurându-l pe Diaconu Vitalie că el și fratele său îi va hotărî încetarea cauzei penale care se află în gestiunea IP Râșcani al DP mun. Chișinău și l-a sfătuit să adune toate mijloacele bănești necesare și ulterior o să se achite și cu persoanele care gestionează cauza penală și cu datoria existentă. Tot atunci, Tăburceanu Igor repetat l-a convins pe Diaconu Vitalie că fratele său Taburceanu Ghenadie îi va închide dosarul penal, menționând că el a discutat cu Ghenadie Taburceanu pe această temă.

Ca urmare a discuțiilor purtate anterior, Ghenadie Taburceanu i-a indicat lui Vitalie Diaconu că mijloacele bănești solicitate urmează a fi transmise la data de 28.10.2014 în a doua jumătate a zilei.

Astfel, la data de XXXXX, în jurul orelor 15:45 min., aceștia s-au întâlnit în apropierea domiciliului lui Ghenadie Taburceanu din str. Iazului, mun. Chișinău, unde Vitalie Diaconu a transmis, iar Inga Taburceanu, soția lui Ghenadie Tăburceanu, a primit suma de 2000 Euro în scopul întoarcerii datoriei către Igor Tăburceanu.

Concomitent, în vederea realizării intențiilor sale infracționale până la capăt, conform înțelegerilor avute, tot atunci Ghenadie Taburceanu s-a deplasat la Procuratura sect. Râșcani, mun. Chișinău, unde ulterior s-a apropiat și Vitalie Diaconu.

Acolo, Ghenadie Taburceanu împreună cu Vitalie Diaconu în rezultatul discuțiilor purtate cu procurorul Victor Olărescu, a obținut de la acesta o ordonanță datată cu 28.10.2014, privind restituirea pentru păstrare în cadrul cauzei penale nr. XXXXX către Diaconu Vitalie a corpului delict autovehiculul de model „Mercedes Sprinter 412”, cu nr. înmatriculare XXXXX.

Astfel, după ridicarea în aceeași zi a automobilului de la IP Râșcani din cadrul DP mun. Chișinău al IGP al MAI, în apropiere de stația PECO „Lukoil” de pe bd. Moscova, mun. Chișinău, în jurul orelor 18:20-18:30, Diaconu Vitalie a transmis, iar Taburceanu Ghenadie a primit sub controlul CNA suma de 1000 Euro în 10 bancnote cu nominalul de 100 Euro, cu seriile și numerele XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, bani preținși anterior de către Taburceanu Ghenadie de la Diaconu Vitalie, ca fiind destinați pentru exercitarea influenței de către

acesta asupra procurorului pentru a fi restituit automobilul menționat mai sus și pentru clasarea dosarului penal.

După transmiterea-primirea banilor, Taburceanu Ghenadie a fost reținut în flagrant delict de către angajații CNA.

Acțiunile lui Tăburceanu Igor au fost calificate de către organul de urmărire penală în baza art. 42 alin. (5), art. 326 alin. (2), lit. b), d) Cod penal, individualizată prin „contribuirea în calitate de complice la săvârșirea de către persoană a pretinderii, primirii, acceptării personal de bani, pentru sine sau pentru o altă persoană, de către o persoană care are influență sau care susține că are influență asupra unei persoane publice, persoane cu funcție de demnitate publică pentru a-l face să îndeplinească sau nu ori să întârzie sau să grăbească îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite, acțiuni urmate de obținerea rezultatului urmărit, săvârșite de două sau mai multe persoane”.

De către organul de urmărire penală Taburceanu Ghenadie, a fost pus sub învinuire pentru faptul că, dânsul fiind numit prin ordinul șefului IGP al MAI nr.417 din 11.10.2013 în funcția de ofițer superior de investigații al Secției combatere a infracțiunilor grave și criminalității organizate în cadrul DP mun. Chișinău a IGP al MAI, fiind în conformitate cu prevederile art. 123 alin.(2) Codul Penal persoană publică, având în virtutea acestei funcții permanent drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor autorității public, acceptând benevol restricțiile impuse de actele normative pentru a nu fi comise acțiuni ce pot conduce la folosirea situației de serviciu și a autorității sale în interese personale, de grup și în alte interese decât cele de serviciu, contrar prevederilor art. 22 alin. (1) lit. a), b), d), f), g) din Legea Republicii Moldova „cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public” nr. 158-XVI din 04.07.2008, conform cărora funcționarul public este obligat să respecte Constituția Republicii Moldova, legislația în vigoare, să respecte cu strictețe drepturile și libertățile cetățenilor, să îndeplinească cu responsabilitate, obiectivitate și promptitudine în spirit de inițiativă și colegialitate toate atribuțiile de serviciu, să respecte normele de conduită profesională prevăzută de lege, să respecte regulamentul intern, contrar prevederilor art. 4 a Legii Republicii Moldova „cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului” nr. 320 din 27 decembrie 2012, conform căreia activitatea poliției se desfășoară exclusiv în baza și pentru executarea legii, în interesul persoanei, al comunității și în sprijinul instituțiilor statului, pentru apărarea drepturilor și libertăților fundamentale și demnității umane prevăzute în Declarația universală a drepturilor omului, în Convenția europeană pentru a apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, în Codul european de etică al poliției și în alte acte internaționale, în conformitate cu principiile legalității, respectării drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, imparțialității și nediscriminării, acționând împreună și de comun acord cu Tăburceanu Igor a comis infracțiunea de trafic de influență în următoarele circumstanțe:

Tăburceanu Igor pe parcursul perioadei XXXXX, aflându-se inițial pe teritoriul Republicii Moldova, ulterior în Federația Rusă, în cadrul unor discuții telefonice purtate cu Diaconu Vitalie i-a comunicat acestuia că a organizat pornirea unui dosar penal în privința ultimului cu scopul de a-l speria pe acesta pentru a restitui datoria pe care Diaconu Vitalie o avea față de Tăburceanu Igor pentru procurarea de la ultimul a unui automobil.

Totodată, Tăburceanu Igor i-a comunicat lui Diaconu Vitalie în cadrul discuțiilor respective, că pentru clarificarea situației cu datoria și cu dosarul penal, Diaconii Vitalie

urmează să-l telefoneze pe fratele lui Taburceanu Ghenadie, care este colaborator de politie și să discute cu acesta.

Prin urmare, în rezultatul apelării telefonice a lui Taburceanu Ghenadie, Diaconu Vitalie pe parcursul lunii XXXXX a avut cu primul mai multe întâlniri în mun. Chișinău, în cadrul cărora a fost pusă în discuție modalitatea de restituire a datoriei față de Tăburceanu Igor și clasarea dosarului penal nr. XXXXX pornit în privința lui Diaconu Vitalie, inclusiv restituirea automobilului de model „Mercedes-Benz Sprinter 412”, cu nr. înmatriculare XXXXX, ridicat în cadrul acestui dosar penal.

Astfel, în cadrul discuțiilor menționate, Taburceanu Ghenadie a pretins de la Diaconu Vitalie suma de 3000 Euro, sumă din care 2000 Euro va constitui o parte din datoria pentru procurarea autovehiculului de model „Mercedes-Sprinter 412”, ar suma de 1000 Euro pentru a o transmite procurorului din Procuratura sect. Râșcani, mun. Chișinău, pe nume Olărescu Victor, asupra căruia susținea că are influență și îl poate determina să claseze cauza penală nr. XXXXX pornită în privința lui Diaconu Vitalie pe faptul escrocheriei, precum și să dispună restituirea către Diaconu Vitalie a automobilului de model „Mercedes-Sprinter 412,,,” cu nr. înmatriculare XXXXX.

Ca urmare a acestor discuții, Taburceanu Ghenadie i-a indicat lui Diaconu Vitalie că mijloacele bănești solicitate urmează a fi transmise la data de XXXXX în a doua jumătate a zilei.

Astfel, la data de XXXXX, în jurul orelor 15:45 aceștia s-au întâlnit în apropiere de domiciliul lui Taburceanu Ghenadie din str. Iazului, mun. Chișinău, unde Diaconu Vitalie a transmis, iar Taburceanu Inga, soția lui Taburceanu Ghenadie a primit suma de 2000 Euro în scopul întoarcerii datoriei către Tăburceanu Igor.

Concomitent, în vederea realizării intențiilor sale infracționale până la capăt, conform înțelegerii avute, tot atunci Taburceanu Ghenadie s-a deplasat la procuratura sect. Râșcani, mun. Chișinău, unde ulterior s-a apropiat și Diaconu Vitalie.

Acolo, Ghenadie Taburceanu împreună cu Diaconu Vitalie în rezultatul discuției purtate cu procurorul Victor Olărescu, a obținut de la acesta o ordonanță datată cu 28.10.2014 privind restituirea pentru păstrare în cadrul cauzei penale - XXXXX către Diaconu Vitalie a corpului delict autovehiculul de model „Mercedes-sprinter 412” cu nr. înmatriculare XXXXX.

Astfel, după ridicarea în aceeași zi a automobilului de la IP Râșcani din cadrul DP mun. Chișinău al IGP al MAI, în apropiere de stația PECO „Lukoil” de pe bd. Moscova, mun. Chișinău, în jurul orelor 18:20-18:30, Diaconu Vitalie a transmis, iar Taburceanu Ghenadie a primit sub controlul CNA, suma de 1000 Euro 10 bancnote cu nominalul de 100 euro cu seriile și numerele XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, bani preținși anterior de către Taburceanu Ghenadie de la Diaconu Vitalie ca fiind destinați pentru exercitarea influenței de către acesta asupra procurorului pentru a fi restituit automobilul menționat mai sus și pentru clasarea dosarului penal.

După transmiterea-primirea banilor Taburceanu Ghenadie a fost reținut în flagrant delict de către angajații CNA.

Acțiunile lui Taburceanu Ghenadie, au fost calificate de către organul de urmărire penală în baza art. 326 alin. (2), lit. b), d) Cod penal, individualizate prin „pretinderea, acceptarea personal de bani, pentru sine sau pentru o altă persoană, de către o persoană care are influență sau care susține că are influență asupra unei persoane publice, persoane cu funcție de demnitate publică, pentru a-l face să îndeplinească sau nu ori să întârzie sau să grăbească îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu

săvârșite, acțiuni urmate de obținerea rezultatului urmărit, săvârșite de două sau mai multe persoane”.

Ulterior, pe parcursul examinării cauzei de către procurorul Dorin Compan prin ordonanțele din 22.02.2018 în privința inculpaților a fost schimbată acuzarea, astfel Ghenadie Taburceanu fiind pus sub învinuire pentru faptul comiterii infracțiunii prevăzute de art. art.42 alin. (2), 326 alin. (2), lit. d) Cod penal și mume pentru faptul: „săvârșirii în calitate de autor pretinderea, primirea acceptarea personal de bani, pentru sine sau pentru o altă persoană, de către o persoană care are influență sau care susține că are influență asupra unei persoane publice, persoane cu funcție de demnitate publică, pentru a-1 face să îndeplinească sau nu ori să întârzie sau să grăbească îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite, acțiuni urmate de obținerea rezultatului urmărit, iar Tăburceanu Igor a fost pus sub urmărire penală în baza art. 42 alin. (5), art. 326 alin. (2), lit. d) Cod penal, individualizată prin „contribuirea în calitate de complice prin dare de sfaturi, prestare de informații la săvârșirea acțiunilor prejudiciabile de pretindere, primire, acceptare, personal de bani, pentru sine sau pentru o altă persoană, de către o persoană care are influență sau care susține că are influență asupra unei persoane publice, persoane cu funcție de demnitate publică pentru a-1 face să îndeplinească sau nu ori să întârzie sau să grăbească îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite, acțiuni urmate de obținerea rezultatului urmărit”.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procurorul în Procuratura Anticorupție, Dorin Compan prin care a solicitat, casarea totală a sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie recunoscut vinovat:

Taburceanu Ghenadie în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (2), art. 326 alin. (2) lit. d) Cod penal și, să i se aplice acestuia o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, cu ispășire în penitenciar tip semiînchis. Conform prevederilor art. 65 Cod penal, a dispune privarea de dreptul de a ocupa funcții publice și/sau de demnitate publică pentru un termen de ani.

Tăburceanu Igor în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (5), art. 326 alin. (2) lit. d) Cod penal și, să i se aplice acestuia o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. Conform prevederilor art.90 Cod penal, a suspenda executarea pedepsei cu închisoarea pe un termen de 4 ani.

Corpurile delictive: 10 bancnote cu nominalul de 100 euro cu seriile și numerele XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX - de trecut în venitul statului. CD-ul cu numărul de inventar 1475/1, CD-ul prezentat de Diaconu Vitalie, CD cu descifrările convorbirilor telefonice, caseta video cu înregistrări ale percheziției efectuate la fața locului - de păstrat la materialele cauzei penale pe tot termenul păstrării acesteia.

3.1 În motivarea apelului procurorul a menționat că:

- analizând sentința menționată a instanței de judecată în această cauză penală, acuzarea constată, că instanța a ignorat prevederile legii și actelor normative subordonate legii la întocmirea acestui fel de documente, circumstanțe care trezește dubii părții acuzării referitor la acest fel de hotărâre adoptate de către instanțele de judecată. Astfel, în primul rând se remarcă faptul identității textului sentinței de achitare în partea argumentării, pronunțată de instanța de judecată din 24.07.2018, cu cele indicate de partea apărării în susțineri în această cauză;

- consideră procurorul că nu ar stârni dubii în acest caz, dacă într-adevăr probele prezentate de partea acuzării ar fi fost analizate de către instanță în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, adică din punct de vedere al pertinentei, veridicității, pertinentei, utilității acestora, însă în cazul dat „intima convingere” a instanței de judecată este identică cu „intima convingere” a apărării, însă în pofida acestor circumstanțe, acuzarea de stat consideră sentința adoptată neîntemeiată, iar motivațiile aduse de instanță în favoarea achitării persoanelor ca nejustificate din următoarele considerente: Cât privește probatoriul examinat în cadrul cercetării judecătorești, instanța de judecată nu a analizat și apreciat corect probele aduse de partea acuzării și examinate în cadrul cercetării judecătorești, punând la bază doar niște presupuneri ale părții apărării precum că toate evenimentele care au avut loc de fapt erau legate de restituirea datoriei lui Diaconu Vitalie către Tăburceanu Igor și Taburceanu Inga, încălcând astfel principiul contradictorialității procesului penal stipulat la art. 24 alin. (2) CPP al RM. Astfel, probele care direct indică la comiterea acțiunilor prejudiciabile care se incriminează lui Taburceanu Igor și Taburceanu Ghenadie, ce figurează totodată și în sentința instanței de judecată ca fiind examinate în cadrul cercetării judecătorești, au fost apreciate incorect de către instanță:

- în viziunea acuzatorului de stat, următoarele probe indică direct la săvârșirea acțiunilor prejudiciabile de către I. Tăburceanu și G. Taburceanu: declarațiile martorilor Diaconu Vitalie, Cernei Gheorghe, Bej an Natalia, Olărescu Victor, procesul-verbal privind consemnarea măsurilor speciale de investigație din 29.10.2014, procesul-verbal de efectuare a percheziției corporale a lui Taburceanu Ghenadie din 28.10.2014, procesul-verbal de examinare din 07.11.2014 a CD-R de model „Barges 52 x Multispeed”, cu capacitatea de 700 Mb, ce conține înregistrările audio ridicate prin procesul-verbal de ridicare din 28.10.2014 de la Diaconu Vitalie, care conține 12 înregistrări audio a convorbirilor salt telefonice purtate cu Tăburceanu Igor și convorbirilor purtate cu Taburceanu Ghenadie în perioada de timp cuprinsă între 20.10.2014 - 25.10.2014, care demonstrează faptul pretinderii de către ultimul și de către fratele său Tăburceanu Igor a mijloacelor bănești, în vederea influențării procurorului pentru adoptarea unei decizii de clasare a urmăririi penale pornite în privința lui Diaconu Vitalie în baza art. 190 alin. (5) CP al RM, procesul-verbal de examinare din 29.10.2014 a recipisei eliberate de Diaconu Vitalie lui Taburceanu Inga, ridicată de la primul prin procesul - verbal de ridicare din 29.10.2014, care în coroborare cu declarațiile martorilor, demonstrează faptul că soția lui Taburceanu Inga la 28.10.2014 a primit de la Diaconu Vitalie suma de 2000 Euro; procesul-verbal de examinare din 29.10.2014 a materialelor dosarului penal nr. 2014021854 prin care s-a stabilit faptul pornirii de către ofițerul de urmărire penală al IP Râșcani a mun. Chișinău, Natalia Bejan, în baza plângerii depuse de către Taburceanu Inga la 04.07.2014; raportul de expertiză nr. 273 întocmit la 28.10.2014, procesul-verbal de examinare a descifrărilor convorbirilor telefonice din 26.11.2014 purtate către Taburceanu Ghenadie. Alte mijloace materiale de probă cum ar fi: procesul-verbal de consemnare a plângerii lui Diaconu Vitalie, ordinul de angajare a lui Taburceanu Ghenadie, corpurile delictive: CD-ul cu înregistrările video și audio, banii - 10 (zece) bancnote cu nominalul a câte 100 (una sută) Euro seria și numărul- XXXXX anul emiterii 2002 etc, CD-R-ul ridicat de la Diaconu Vitalie prin procesul-verbal de ridicare din 28.10.2014, CD cu descifrările convorbirilor telefonice, precum și alte obiecte și documente care au fost supuse examinării, procese verbale ale acțiunilor procesuale acestea fiind cusute materialele cauzei penale sau anexate la aceasta;

- indică apelantul că, referindu-se la motivațiile aduse de către instanță în sentință privind lipsa de careva probe aduse de partea acuzării care ar demonstra învinuirea adusă inculpaților, se combat prin următoarele: acuzarea de stat nu neagă existența a careva relații conflictuale între Tăburceanu Igor, Taburceanu Inga pe de o parte și Diaconu Vitalie pe de altă parte cu referire la vânzarea-cumpărarea automobilului de model „Mercedes Benz-412”, cu nr. înmatriculare XXXXX, însă la acest aspect procurorul specifică că, linia de demarcare între relațiile civile și acțiunile lui Taburceanu Ghenadie, cu concursul lui Tăburceanu Igor a fost depășită de ultimii, fapt ignorat de instanța de judecată la aprecierea probelor. Așadar, în sentință instanța de judecată indică că acuzarea a interpretat eronat evenimentele care au avut loc de fapt și că nu a stenografiat comunicările r uitate de către participanți la discuție, iar la acest aspect procurorul remarcă că, instanța de judecată probabil nu a fost atentă la cercetarea probelor cu interceptări, inclusiv înregistrările prezentate de către martor, așa cum acestea au fost reno grafiate cuvânt în cuvânt, inclusiv cuvinte necenzurate pronunțate de către participanții la proces;

- în ce privește interpretarea eronată, procurorul remarcă că, din comunicările între Ghenadie Taburceanu și Diaconu Vitalie stenografiate, rezultă cu certitudine că, acesta îi comunică lui Vitalie Diaconu să nu comunice soției despre 1000 Euro necesari de a scoate mașină de la politie, ceia ce acesta se și constată că nu face (proba cu comunicări în coroborare cu declarațiile martorului Diaconu Vitalie). Ulterior, Taburceanu Ghenadie se duce singur la procurorul în procuratura sect. Râșcani mun. Chișinău pentru a purta discuții, și după aceste discuții despre care însuși Taburceanu Ghenadie comunică că se va lamuri cu procurorii și ofițerii pentru a elibera automobilul în litigiu, prin ordonanță corpul delict este eliberat spre păstrare lui Diaconu Vitalie, eveniment după care, pentru aceasta Taburceanu Ghenadie primește suma de 1000 Euro pretinsă anterior;

- în aceste circumstanțe, consideră procurorul că nu poate fi vorba de careva relații civile între Taburceanu Ghenadie și Diaconu Vitalie așa cum banii respectivi au fost recepționați cu totul pentru altă destinație decât cea a stingerii datoriei, și în această ordine de idei remarcă că, Taburceanu Ghenadie nu a avut nici un mandat de la nici o persoană de a acționa întru recepționarea banilor în contul stingerii a careva datorii, ceia ce combate suplimentar poziția instanței de judecată expusă în sentință cu privire la persistența relațiilor civile, aceste circumstanțe fiind demonstrate prin însăși declarațiile inculpatului și ale martorului Diaconu Vitalie. In această ordine de idei, procurorul consideră că, ar apărea și întrebarea de ce, dacă persistau relații civile, pentru suma de 1000 Euro Ghenadie Taburceanu, după modelul soției sale nu a întocmit careva recipisă după recepționarea acestora, iar în acest sens, toate aceste chestiuni au avut loc la sfaturile și îndrumarea lui Taburceanu Igor care, din discuțiile purtate cu Diaconu Vitalie îl îndrumă pe ultimul ca să se adreseze la fratele său Taburceanu Ghenadie care, deoarece a activat anterior în acel sector, o să îi „hotărăscă întrebarea cu dosarul penal”. În atare circumstanțe, cunoscând de faptul ce acțiuni poate întreprinde Taburceanu Ghenadie în acest sens, Taburceanu Igor capătă calitatea de subiect prin complicitate la infracțiunea de trafic de influență prin prisma art. 42 alin. (5) Cod penal, și mai mult, ulterior reținerii în flagrant a lui Taburceanu Ghenadie, procurorul Victor Olărescu a fost sancționat disciplinar pentru comportamentul neadecvat avut pe dosar în coraport cu participanții pe dosar și alte persoane care s-au implicat.

- în viziunea procurorului aceste circumstanțe se dovedesc nu doar prin declarațiile martorilor dar și comunicările care se pretinde că au fost interpretate eronat de către organul de urmărire penală, din care voi reda câteva pasaje după cum urmează:

înregistrările comunicărilor dintre Diaconu Vitalie și Taburceanu Ghenadie și a comunicărilor telefonice purtate cu Taburceanu Igor, care au avut loc la 20.10.2014; înregistrările comunicărilor telefonice dintre Diaconu Vitalie și Taburceanu Igor, care au avut loc la 23.10.2014; înregistrările comunicărilor telefonice dintre Diaconu Vitalie și Taburceanu Igor (fratele lui Taburceanu Ghenadie), care au avut loc la 20.10.2014, comunicările din cadrul întâlnirii petrecute în mun. Chișinău, în sediul Procuraturii Râșcani din mun. Chișinău, dintre Diaconu Vitalie, Taburceanu Ghenadie, și Victor Olărescu, care au avut loc la 28.10.2014, în intervalul de timp cuprins între orele 17:00 și 17:28, comunicările în cadrul întâlnirii petrecute în mun. Chișinău, la intersecția străzilor Studenților fadul Moscova în apropierea stației PECO „Lukoil” din mun. Chișinău, dintre Diaconu Vitalie și Taburceanu Ghenadie, care au avut loc la 28.10. 2014, în intervalul de timp cuprins între orele 18:20 și 18:30;

- cu referire la întrunirea semnelor laturii obiective a infracțiunii, precum că ceasta nu a avut loc (nu a fost realizată), în acest sens, instanța de judecată a ignorat, însă urma să se conducă în sentința sa de pct. 14 din Hotărârea plenului Curții supreme de justiție nr. 11 din 22.12.2014 „cu privire la aplicarea legislației referitoare la răspunderea penală pentru infracțiunile de corupție”, și anume că Instrumentarul juridico-penal în materia infracțiunilor de corupție vizează și traficul de influență (art. 326 alin. (1) Cod penal), dar și cumpărarea de influență art. 326 alin. (I) Cod penal). Termenul „influență”, în sensul art. 326 Cod penal, este folosit în sens de aptitudine de a modifica comportamentul factorului de decizie în sensul dorit, respectiv, de a-l determina să facă o favoare sau să ia o decizie favorabilă. În același timp, este absolut important ca influența respectivă să izvorască din alte raporturi decât raporturile legale de subordonare, de control, supraveghere etc., prevăzute de lege sau în baza legii. Influența imprimată art. 326 Cod penal trebuie să izvorască, bunăoară, din raporturile de rudenie, afinitate sau rudenie, raporturile comerciale, relațiile infracționale, relațiile politice etc. De aceea, nu poate fi reținută la încadrare alin. (1) art. 326 Cod penal, în ipoteza pretinderii, acceptării ori primirii remunerației ilicite de către o persoană care ține atribuții ierarhice superioare față de factorul de decizie care va fi determinat prima să facă o favoare sau să ia o decizie favorabilă. Dacă influența exercitată te realizată de șef față de subordonat, de organul de control față de cel controlat etc., atunci cele comise vor fi calificate drept abuz de putere sau abuz de serviciu art. 327 Cod penal sau, după caz, art. 312 Cod contravențional):

- după cum s-a menționat, aceste aspecte teoretice, prin prisma probelor administrate la dosar, nu au fost luat în calcul de instanță la aprecierea probelor, ia ce a dus eronat la adoptarea unei sentințe neîntemeiate de achitare de drept și fapt a inculpaților, în această ordine de idei este de remarcat, că atât Taburceanu Ghenadie cât și Taburceanu Igor l-au convins pe Diaconu Vitalie că Taburceanu Ghenadie are influență asupra persoanelor publice care gestionează dosarul penal intentat pe numele lui Vitalie Diaconu ca acestea să adopte o anumită conduită pe est dosar, inclusiv față de bunurile reținute. În acest sens este de reținut că influența respectivă, a fost realizată într-o măsură parțială de către Taburceanu Ghenadie, fiind eliberat bunul lui Vitalie Diaconu, nefiind însă și adoptată hotărâre clasare din circumstanțe obiective. Aceste aspecte sunt demonstrate atât prin declarațiile martorului Diaconu Vitalie, cât și din comunicările interceptate între persoane, alte documente persistente la materialele dosarului penal;

- în contextul în care, cum indică instanța în sentință, la concretizarea acușării lui Taburceanu Igor conform art. 325 Cod de procedură penală au fost admise erori, de către procuror în dezbateri judiciare a fost solicitată expunerea instanței conform acușării anterioare, circumstanțe asupra cărora instanța la fel a omis să se expună;

- la fel procurorul remarcă că, contrar prevederilor pct.pct.2, 3, 13, 14, 25, 37, 38 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție „privind sentința judecătorească„ nr.5 din 19.06.2006 instanța de judecată nu a respectat cerințele duse față de acest gen de acte judiciare; forma de întocmire a acestui gen de document în conformitate cu prevederile art. 384, art. 385, art. 393, art. 394, și art. 56 Cod de procedură penală, nefiind astfel incluse date despre probele pe care se întemeiază acuzarea și motivele de ce acestea sânt respinse individual (ci nu în ansamblu după im a menționat instanța de judecată în sentința sa respectarea contradictorialității cadrul procesului penal inclusiv la argumentarea sentinței etc. În aceeași ordine de idei se atestă și faptul, că contrar pct.39 din Hotărârea Plenului CS nominalizată, instanța de judecată în sentința sa a admis includerea formulărilor contradictorii care pun la îndoială nevinovăția celui achitat - declarațiile martorilor, precum și a probelor materiale care indică direct la comiterea de către Ghenadie Taburceanu și Igor Tăburceanu și a faptelor prejudiciabile și „discursul apărării”, care în linii generale „dezvinovățește”, fără argumentarea neconcludentei, neveridicității și admisibilității a probelor de acuzare.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 martie 2019, a fost admis apelul procurorul în Procuratura Anticorupție, Compan Dorin, casată sentința integral, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

Tăburceanu Igor XXXXX a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art.art.42 alin.(5), 326 alin.(2), lit. d) Cod Penal și în baza acestei Legi i-a fost stabilită pedeapsă cu închisoare pe termen de 3 (trei) ani.

Taburceanu Ghenadie XXXXX a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art.art.42 alin.(5), 326 alin.(2), lit. d) Cod penal și în baza acestei Legi a-i stabili pedeapsă cu închisoare pe termen de 3 (trei) ani, cu privarea de dreptul de a exercita funcții publice pe termen de 5 (cinci) ani;

În conformitate cu art. 90 Cod penal, pedepsele aplicate lui Tăburceanu Igor și lui Taburceanu Ghenadie, au fost suspendate condiționat pe un termen de probațiune de 3 (trei) ani și în termenul stabilit să nu-și schimbe domiciliile fără consimțământul organului competent și prin comportare exemplară și muncă cinstită să îndreptățească încrederea ce li s-a acordat.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

4.1. În motivarea soluției, instanța de apel a reținut că, deși inculpații Tăburceanu Igor și Taburceanu Ghenadie nu au recunoscut vina, culpa acestora este pe deplin dovedită prin probele prezentate de către partea acuzării, printre care declarațiile părții vătămate minore, declarațiile martorilor și documentele cercetate în ședința de judecată.

Instanța de apel analizând probele administrate în cursul de urmărire penală și în cadrul cercetării judecătorești în instanța de fond, cercetate și verificate în instanța de apel, prin prisma pertinentei, concludentei, utilității și veridicității, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, a considerat că acțiunile infracționale ale inculpatului Tăburceanu Igor cuprind elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. art. 42 alin. (5), 326 alin. (2), lit. d) Cod penal, individualizată prin „contribuirea în calitate de complice prin dare de sfaturi, prestare de informații la săvârșirea acțiunilor prejudiciabile de pretindere, primire, acceptare, personal de bani, pentru sine sau pentru o altă persoană, de către o persoană care are influență sau care susține că are influență asupra unei persoane publice, persoane cu funcție de demnitate publică, pentru a-l face să îndeplinească sau nu ori să întârzie sau să grăbească îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite, acțiuni

urmate de obținerea rezultatului urmărit”, iar ale inculpatului Tăburceanu Ghenadie conțin elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. art. 42 alin. (2), 326 alin. (2), lit. d) Cod penal, individualizată prin „comiterea în calitate de autor a pretinderii, primirii acceptării personal de bani, pentru sine sau pentru o altă persoană, de către o persoană care are influență sau care susține că are influență asupra unei persoane publice, persoane cu funcție de demnitate publică, pentru a-l face să îndeplinească sau nu ori să întârzie sau să grăbească îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite, acțiuni urmate de obținerea rezultatului urmărit”.

Prima instanță nu a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei, nu a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor și, prin urmare, eronat concluzionând despre achitarea inculpatului Tăburceanu Igor pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. art.42 alin. (5), 326 alin. (2), lit. d) Cod penal și a inculpatului Taburceanu Ghenadie, pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. art. 42 alin. (2), 326 alin. (2), lit. d) Cod penal, pe motivul lipsei faptului infracțiunii, concluzie contradictorie probelor administrate la caz.

În acest context, instanța de apel a constatat următoarele:

Obiectul juridic special al infracțiunii prevăzute la art. 326 Cod penal îl constituie relațiile sociale cu privire la buna desfășurare a activității de serviciu în sfera publică, care este incompatibilă cu bănuiala că persoanele publice, persoanele cu funcție de demnitate publică, persoanele publice străine sau funcționarii internaționali pot fi influențați în exercitarea atribuțiilor lor.

În cazul în care modalitatea faptică a infracțiunii prevăzute de art. 326 Cod penal, (presupunând modalitatea normativă de pretindere a remunerației ilicite) este cea de extorcare a remunerației ilicite, în plan secundar, se aduce atingere relațiilor sociale cu privire la integritatea corporală, sănătatea sau libertatea psihică (morală) a persoanei.

Obiectul material sau imaterial al infracțiunii specificate la art. 326 Cod penal îl reprezintă remunerația ilicită. Aceasta se exprimă în banii, titlurile de oare, serviciile, privilegiile, alte bunuri sau avantaje necuvenite făptuitorului (adică, traficantului de influență).

Latura obiectivă a infracțiunii specificate la art. 326 Cod penal, constă în fapta prejudiciabilă exprimată în acțiunea de pretindere, acceptare sau primire, personal sau prin mijlocitor, de bani, titluri de valoare, servicii, privilegii, alte bunuri sau avantaje, pentru sine sau pentru o altă persoană.

Astfel, acțiunea prejudiciabilă prevăzută la art. 326 Cod penal cunoaște următoarele trei modalități normative cu caracter alternativ:-pretinderea de bani, bunuri de valoare, servicii, privilegii, alte bunuri sau avantaje, ce nu i se cuvin suitorului;-acceptarea de bani, titluri de valoare, servicii, privilegii, alte bunuri și avantaje, ce nu i se cuvin făptuitorului;-primirea de bani, titluri de valoare, vicii, privilegii, alte bunuri sau avantaje, ce nu i se cuvin făptuitorului.

Latura subiectivă a infracțiunii specificate la art. 326 Cod penal se caracterizează prin intenție directă. Motivul infracțiunii în cauză constă, în principal, în interesul material sau în năzuința de a obține unele avantaje nepatrimoniale.

Scopul infracțiunii prevăzute la art. 326 Cod penal este unul special. Acesta cunoaște următoarele patru forme alternative: -scopul de a o face pe persoana publică, persoana cu funcție de demnitate publică, persoana publică străină sau funcționarul internațional să îndeplinească o acțiune în exercitarea funcției sale, indiferent dacă o

asemenea acțiune va fi sau nu săvârșită;-scopul de a o face pe persoana publică, persoana cu funcție de demnitate publică, persoana publică străină sau funcționarul internațional să nu îndeplinească o acțiune în exercitarea funcției sale, indiferent dacă o asemenea acțiune va fi sau nu săvârșită;-scopul de a o face pe persoana publică, persoana cu funcție de demnitate publică, persoana publică străină sau funcționarul internațional să întârzie îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă o asemenea acțiune va fi sau nu săvârșită; -scopul de a o face pe persoana publică, persoana cu funcție de demnitate publică, persoana publică străină sau funcționarul internațional să grăbească îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă o asemenea acțiune va fi sau nu săvârșită.

Rezumând totalitatea de elemente constitutive a infracțiunii comise de către inculpații Tăburceanu Igor și Taburceanu Ghenadie, instanța de apel a constatat că la caz s-a probat existența acestor elemente constitutive ale infracțiunii date, stare de drept care denotă nemijlocit și existența faptei infracționale de trafic de influență.

Instanța de apel a reiterat că concluzia de achitare adoptată a caz nu are o fundamentare faptică, în situația în care contravine probatoriului administrate, astfel că dându-se o prioritate circumstanțelor invocate de către apărare, au fost omise de fapt nemijlocit acele probe care au fost administrate de către organul de urmărire penală, iar în cele din urmă ajungându-se la o concluzie pripită.

În cazul dat, urma a se reține nemijlocit că de fapt, vina inculpaților este dovedită prin probele administrate, și cu atât mai mult, parțial chiar și urmare a relatărilor făcute de către inculpați, care ulterior sânt completate de către martorii audiați, dar și nemijlocit măsurile speciale de investigații efectuate la caz.

Pe parcursul cercetării judecătorești în prima instanță și instanța de apel martorul Diaconu Vitalie a confirmat clar că i-a comunicat lui Igor Tăburceanu despre dosarul penal de la Procuratura oficiului Buiucani, mun. Chișinău că este pentru escrocherie, că l-a amăgit cu banii, el menționând că, fratele vrea să-l sperie, dar o să fie totul în regulă și să-i dea banii. Totodată, i-a zis să se înțeleagă cu fratele lui, să închidă dosarul mai ieftin, el o să se clarifice și o să fie scos automobilul de la parcare. Cu Ghenadie Taburceanu, s-a întâlnit de multe ori, în anul 2014, nu ține minte luna, primăvara trecută, de câteva ori era la Chișinău se întâlneau, spunându-i că nu are bani și să-i dea măcar automobilul să lucreze, sau să se ducă la Moscova să lucreze. El categoric refuza să mai aștepte, discutau și la telefon. Suma de 2000 de Euro, fiind transmisă acasă la Inga Taburceanu, ea întocmind recipisă și 1000 de Euro la Moscova, care au fost transmiși de stăpân, lui Igor Tăburceanu.

De altfel martorul Diaconu Vitalie a reiterat că s-au oprit la stația de alimentare și i-a transmis banii, fiind cu Cernei Gheorghe, care este șoferul microbuzului, iar acolo s-au apropiat domnii de la CNA. A făcut mai multe înregistrări ale convorbirilor cu telefonul lui, după ce a fost la CNA a avut un player mic cu care înregistra, avea convorbiri și cu Igor Tăburceanu și cu Ghenadie Taburceanu, apoi le-a transmis domnilor de la CNA. Nu cunoaște ce este cu dosarul în privința lui referitor la escrocherie, a fost chemat la procurorul de la Buiucani, cu dna Inga Tăburceanu ca să dea lămurire, fiind chemat de procuror. La moment este dator cu suma de 3000 de Euro. Suma de 1000 de Euro a transmis-o lui Taburceanu Ghenadie, fiind de la domnii de la CNA, suma de 2000 de Euro care a transmis-o d-nei Taburceanu Inga era a lui. Când a transmis 1000 de Euro, fiind șoferul de față, Cernei Gheorghe, când a dat banii la stația de alimentare avea instalat microfon cu cameră. Inițiativa de a fi dotat cu tehnică specială fiind a lui, când a scris plângere la CNA, el a dat înregistrările care le avea și ei i-au spus că când o să se

ducă seara, ei o să-i dea cameră. El a făcut înregistrările pentru că ei cereau toată suma deodată, nu voiau să-i dea așa cum s-au înțeles deodată, nu doreau să-i scoată bani pentru piese.

Mai mult ca atât martorul Diaconu Vitalie a accentuat că pentru suma de 1000 de Euro care trebuia să-i transmită la stația „Lukoil”, au încercat să facă o recipisă, dar Ghenadie Taburceanu a refuzat categoric, menționând că, acești bani merg pentru dosar și nu trebuie să cunoască nimeni.

În cazul de față relatările martorului Diaconu Vitalie au fost confirmate și de către martorul Bejan Natalia, care a indicat că dânsa în calitate de ofițer de urmărire penală a efectuat urmărirea penală în cauza penală pornită conform elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal în privința lui Diaconu Vitalie, aceasta fiind suspendată, din motiv că nu era găsit învinuitul, ulterior la prezentarea acestuia a comunicat procurorului Olărescu Victor, care a emis ordonanța de reluare a urmăririi penale și punerea sub învinuire Diaconu Vitalie, dar și audierea acestuia în prezenta avocatului, iar după asta, la câteva zile a aflat că a fost emisă ordonanța de transmitere a automobilului de modelul „Mercedes-Sprinter”, spre păstrare lui Diaconu Vitalie. Totodată martorul Bejan Natalia a accentuat, că l-a văzut pe Taburceanu Ghenadie la momentul eliberării automobilului, acesta fiind împreună cu Diaconu Vitalie.

De altfel și martorul Cernei Gheorghe a indicat că l-a văzut pe Tăburceanu Igor atunci când au mers la Inspectoratul de Poliție Râșcani, mun. Chișinău, pentru a ridica automobilul, totodată martorul a indicat că a fost prezent în momentul când Diaconu Vitalie i-a transmis lui Tăburceanu Igor careva bani, însă suma exactă nu o cunoștea.

Relatările martorului Diaconu Vitalie privind estorcarea de la el a mijloacelor financiare, pentru clasarea cauzei penale și transmiterea spre păstrare a automobilului de modelul „Mercedes”, au fost confirmate, în situația în care Tăburceanu Igor având calitatea de martor în cauza penală de învinuire a lui Diaconu Vitalie pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal, nu avea o careva atribuție cu această cauză, în situația în care în calitate de parte vătămată figura nemijlocit Taburceanu Inga, fapt care determină nemijlocit intenția acestuia, realizată prin estorcarea de bani, în vederea restituirii de către Diaconu Vitalie a pretinsei datorii pentru automobilul de modelul „Mercedes”.

Instanța de apel a considerat nefondată alegația susținută de către inculpatul Tăburceanu Ghenadie, de referință la faptul că nu ar fi avut nici-o atribuție cu cauza penală de învinuire a lui Diaconu Vitalie, în condițiile unui interes sporit a lui Tăburceanu Ghenadie față de această cauză, manifestat nemijlocit prin prezența împreună cu Diaconu Vitalie la Procuratura Râșcani, mun. Chișinău, prezența acestuia la Inspectoratul de Poliție Râșcani, mun. Chișinău, la ridicare a automobilului, și cu atât mai mult la momentul reținerii acestuia, în flagrant delict de către colaboratorii Centrului Național Anticorupție, în momentul primirii banilor de la Diaconu Vitalie.

Instanța de apel a reținut că, concluzia de achitare a inculpaților este inexplicabilă și cu atât mai mult cu ignorarea celorlalte probe administrate la caz, și anume înregistrările comunicărilor dintre Diaconu Vitalie și Taburceanu Ghenadie și a comunicărilor telefonice purtate cu Tăburceanu Igor, care au avut loc la 20.10.2014; înregistrările comunicărilor telefonice dintre Diaconu Vitalie și Tăburceanu Igor, care au avut loc la 23.10.2014; înregistrările comunicărilor telefonice dintre Diaconu Vitalie și Tăburceanu Igor (fratele lui Taburceanu Ghenadie), care au avut loc la 20.10.2014, comunicările din cadrul întâlnirii petrecute în mun. Chișinău, în sediul Procuraturii

Râșcani din mun. Chișinău, între Diaconu Vitalie, Tăburceanu Ghenadie și Victor Olărescu, care au avut loc la XXXXX, în intervalul de timp cuprins între orele 17:00 și 17:28, comunicările din cadrul întâlnirii petrecute în mun. Chișinău, la intersecția străzilor Studenților și bulevardul Moscova în apropierea stației PECO „Lukoil” din mun. Chișinău, dintre Diaconu Vitalie și Taburceanu Ghenadie, care au avut loc la 28.10.2014, în intervalul de timp cuprins între orele 18:20 și 18:30.

Din conținutul acestor înregistrări reiese clar că Taburceanu Ghenadie îi indică la direct asupra cauzei penale pornite în privința lui Diaconu Vitalie. Totodată îi-1 asigură că poate să se clarifice cu această cauză, și poate influența direct procurorul în vederea emiterii ordonanței de transmitere spre păstrare a automobilului de modelul „Mercedes-Sprinter 412”, dar și nemijlocit emiterii ordonanței de clasare a cauzei penale în privința lui Diaconu Vitalie.

Mai indică că, din conținutul comunicărilor din cadrul întâlnirii petrecute în mun. Chișinău, în sediul Procuraturii Râșcani din mun. Chișinău, dintre Diaconu Vitalie, Taburceanu Ghenadie și Victor Olărescu, care au avut loc la XXXXX, în intervalul de timp cuprins între orele 17:00 și 17:28, reiese cert discuția referitor la banii ce urma să îi transmită Diaconu Vitalie lui Taburceanu Ghenadie, în apropierea stației PECO „Lukoil”, de pe bd. Moscova, mun. Chișinău.

A reținut instanța de apel și faptul că conform procesului-verbal privind consemnarea măsurilor speciale de investigație din 29.10.2014, se confirmă transmiterea la data de 28.10.2014 de către Diaconu Vitalie către Taburceanu Ghenadie a sumei de 3000 Euro, dintre care 2000 Euro constituia o parte din datorie, iar 1000 Euro erau bani solicitați de către ultimul în vederea influențării procurorului pentru clasarea urmăririi penale, pornite în privința lui Diaconu Vitalie în baza art. 190 alin. (5) Cod penal și eliberarea vehiculului reținut anterior de către organul de urmărire penală.

Instanța de apel a notat și faptul că conform procesului-verbal de examinare din 07.11.2014, a CD-R de model „Barges 52x Multispeed”, cu capacitatea de 700 Mb, ce conține înregistrările audio ridicate prin procesul-verbal de ridicare din 28.10.2014 de la Diaconu Vitalie, care conține 12 înregistrări audio a convorbirilor telefonice purtate cu Tăburceanu Igor și convorbirilor purtate cu Taburceanu Ghenadie în perioada de timp cuprinsă între 0.2014 - 25.10.2014, se atestă cert pretinderea de către ultimul și de către fratele său Tăburceanu Igor a mijloacelor bănești, în vederea influențării procurorului pentru adoptarea unei decizii de clasare a urmăririi penale pornite în privința lui Diaconu Vitalie în baza art. 190 alin. (5) Cod penal și eliberării automobilului, probă care la fel a fost ignorată de către instanță, și în cele din urmă nu i s-a dat absolut nici-o apreciere, contrar rigorilor art. 101 Cod de procedură penală.

Instanța de apel a considerat că prima instanță nu a dat nici o apreciere și procesului-verbal de examinare a descifrărilor convorbirilor telefonice din 26.11.2014, purtate de către Taburceanu Ghenadie, conform căruia a fost stabilită legătura telefonică la data comiterii infracțiunii și anterior între Taburceanu Ghenadie și Diaconu Vitalie, între Taburceanu Ghenadie și procurorul Victor Olărescu și ofițerul de urmărire penală Natalia Bejan.

Concluzia primei instanțe de privind nestabilirea identității persoanei pe nume „Slava”, cu care Diaconu Vitalie purta convorbiri, și era sfătuit de către acesta cum să acționeze, în situația în care este considerentul și opinia strict a organului de urmărire penală, privind necesitatea de a audia persoana vizată, dar și de a o include în lista probelor acuzării, cu atât mai mult că prima instanță nici nu a specificat care anume ar fi încălcarea de drept, ce denotă lipsa faptului infracțiunii, manifestată prin stabilirea

identității persoanei pe nume „Slava”, de altfel nefiind indicată și de drept care se pretinde a fi încălcată la caz.

Este eronată și concluzia primei instanțe cu referință la faptul că la momentul depunerii plângerii de către Diaconu Vitalie acesta nu ar fi fost audiat de către organul de urmărire penală, în situația în care chiar din plângerea acestuia reiese clar circumstanțele susținute de către acesta, cu atât mai mult că acesta a fost audiat și pe parcursul urmăririi penale, în cadrul căreia a relatat toate circumstanțele traficului de influență.

Instanța de apel a mai reținut că declarațiile martorilor Taburceanu Inga și Cazacu Ana urmează a fi apreciate critic, prin prisma relațiilor de rudenie, existența cărora a fost confirmată de către acești martori, cu atât mai mult chiar din relatările acestora, instanța de apel a constatat o neconcordanță cu evenimentele de fapt realizate, iar relatările acestor martori vin în contradicție cu cele menționate de către martorul Diaconu Vitalie, care de altfel a descris circumstanțele pretinderii de către inculpați a sumei de bani de 3000 Euro, fi respectiv primirii acesteia, cu atât mai mult că și din conținutul proceselor-verbale ale măsurilor speciale de investigații reiese clar fapta infracțională, iar pretextul datoriei, invocate la caz, nu este altceva decât o metodă inventată de către inculpați în scopul eludării răspunderii penale pentru fapta comisă cu vinovăție.

La capitolul numirii pedepsei instanța de apel a ținut cont de prevederile art.art.7, 61, 75 Cod penal, conform cărora la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, instanța de apel a ajuns la ipoteza că, sancțiunea care va duce la restabilirea echității sociale, corectarea și reeducarea inculpaților, în vederea neadmiterii pe viitor a abaterilor legale, precum și conștientizării de către Tăburceanu Igor și Taburceanu Ghenadie, cât și de alte persoane a pericolului faptei infracționale este sancțiunea penală în formă de închisoare, în limitele prevăzute de norma de sancționare.

Așa fiind, instanța de apel a conchis corect și echitabil de a numi inculpaților Tăburceanu Igor și Taburceanu Ghenadie, sancțiunea penală în formă de închisoare, pe un termen de 3 ani, pentru fiecare, aceasta fiind de natura de a duce la corectarea și reeducarea inculpaților, în spiritul respectării cu strictețe a rigorilor de drept.

De asemenea instanța de apel a considerat necesar a numi inculpatului Taburceanu Ghenadie și sancțiunea penală complementară, în formă de privare de dreptul de a ocupa funcții publice, pe un termen de 5 ani, așa cum dictează norma art. 65 alin. (3) Cod penal, care dictează că „privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate poate fi aplicată ca pedeapsă complementară și în cazurile când nu este prevăzută în calitate de pedeapsă pentru infracțiunile din Partea specială a prezentului cod, dacă, ținând cont de caracterul infracțiunii săvârșite de cel vinovat în timpul îndeplinirii obligațiilor de serviciu sau în timpul exercitării unei anumite activități, instanța de judecată va considera imposibilă păstrarea de către acesta a dreptului de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate”.

În aceeași ordine de idei, instanța de apel a ajuns la concluzia de a dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii numite inculpaților Tăburceanu Igor și Taburceanu Ghenadie pe un termen de probațiune de 3 ani, așa cum dictează norma art. 90 alin. (1) Cod penal, care indică că „dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de

cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai decît în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă”.

La capitolul soluționării chestiunii privind corpurile delictive, instanța de apel a notat că conform prevederilor art. 162 alin. (1), pct. 4) Cod de procedură penală, banii și alte valori dobândite pe cale criminală sau asupra cărora au fost îndreptate acțiunile criminale se restituie proprietarului sau, după caz, se trec în venitul statului. Celelalte obiecte se predau proprietarilor legali, iar dacă aceștia nu sunt, identificați, se trec în proprietatea statului. În caz de conflict referitor la apartenența acestor obiecte, litigiul se soluționează în ordinea procedurii civile. Banii marcați, asupra cărora au fost îndreptate acțiunile criminale, se trec în venitul statului, iar echivalentul lor se restituie proprietarului de la bugetul de stat.

Astfel, reieșind din circumstanțele de drept, instanța de apel a dispus ca banii în cuantum de 1000 (una mie) Euro, 10 bancnote a câte 100 Euro, cu seriile și numerele XXXXX, anul emiterii 2002, să fie trecute în contul statului, iar CD-ul cu nr. de inventar 1475/1, CD-ul prezentat de Diaconu Vitalie, CD-ul cu descifrările convorbirilor telefonice, și caseta video cu înregistrările percheziției efectuate la fața locului, anexate la materialele cauzei penale, să fie păstrate la dosar, pe durata păstrării cauzei penale.

5. Decizia instanței de apel, a fost atacată cu recurs ordinar de către avocatul Istrati Adrian în numele inculpaților, prin care *invocând ca temei pentru recurs ordinar prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 9), 10), 12) Cod de procedură penală*, a solicitat casarea integrală a deciziei instanței de apel, cu menținerea fără modificări a sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 24 iulie 2018.

5.1. În motivarea recursului ordinar, avocatul a menționat că:

- nici în cadrul urmăririi penale, nici în cadrul cercetării judecătorești nu au fost acumulate careva probe pertinente și concludente, care ar confirma vinovăția inculpaților Tăburceanu Igor și Taburceanu Ghenadie în comiterea infracțiunii incriminate, prima instanță corect a constatat că în ședința de judecată nu și-a găsit confirmare comiterea infracțiunilor imputate de către inculpați, iar probele acumulate confirmă nevinovăția acestora;

- conform prevederilor normelor dreptului penal alin.(1) art. 326 Cod penal, explică traficul de influență la general, în sensul că fapta exprimată prin primirea ori pretinderea de bani sau de alte valori sau avantaje necuvenite cu remunerare, acceptarea de promisiuni, de daruri, direct sau indirect, ori estorcarea unor atare bunuri sau foloase, săvârșită de către o persoană care are influență sau lasă să se creadă că are influență asupra unui funcționar pentru a-l determina să săvârșescă ori să nu săvârșescă un act ce intră în atribuțiile sale de serviciu, indiferent dacă aceste acțiuni au fost sau nu săvârșite, au produs sau nu rezultatul scontat;

- în speță inculpații Tăburceanu Igor și Taburceanu Ghenadie nu au pretins careva mijloace bănești sau valori pentru a influența careva persoane din cadrul Procuraturii s. Râșcani mun. Chișinău în vederea soluționării cauzei penale pornite în privința lui Diaconu Vitalie, banii solicitați de la Diaconu Vitalie constituie datoria pentru vânzarea automobilului de model „Mercedes Benz 412”. Declarantul Diaconu Vitalie a găsit o modalitate de a nu restitui datoria în sumă de 7000 Euro, printr-o adresare la CNA, acest

fapt se confirmă prin aceea că la ziua de azi, declarantul nu a restituit încă - 4000 Euro din datoria de 7000 Euro;

- de către organul de urmărire penală nu a fost fixate careva tentative de a soluționa cazul de către inculpați, nu au fost interceptate convorbiri între inculpați și factorii de decizie în procedura cărora se afla cauza penală de acuzare a lui Diaconu Vitalie privind soluționarea cauzei;

- potrivit prevederilor punctului 14) al Hotărârii Plenului CSJ nr. 11 din 22.12.2014 „Cu privire la aplicarea legislației referitoare la răspunderea penală pentru infracțiunile de corupție” modificată prin Hotărârea Plenului CSJ nr. 8 din 15.05.2017 termenul „influență”, în sensul art. 326 Cod penal. este folosit în sens de aptitudine de a modifica comportamentul factorului de decizie în sensul dorit, respectiv, de al determina să facă o favoare sau să ia o decizie favorabilă. În același timp, este absolut important ca influența respectivă să izvorască din alte raporturi decât raporturile legale de subordonare, de control, supraveghere etc, prevăzute de lege sau în baza legii. Influența imprimată art. 326 Cod penal trebuie să izvorască, bunăoară, din raporturile de rudenie, afinitate sau prietenie, raporturile comerciale, relațiile infracționale, relațiile politice etc. De aceea, nu poate fi reținută la încadrare alin.(1) art. 326 Cod penal, în ipoteza pretinderii, acceptării ori primirii remunerației ilicite de către o persoană care deține atribuții ierarhice superioare față de factorul de decizie care va fi determinat de prima să facă o favoare sau să ia o decizie favorabilă. Dacă influența exercitată este realizată de șef față de subordonat, de organul de control față de cel controlat etc., atunci cele comise vor fi calificate drept abuz de putere sau abuz de serviciu (art. 327 Cod penal sau, după caz, art. 312 Cod contravențional);

- potrivit prevederilor punctului 17) al Hotărârii Plenului CSJ nr. 11 din 22.12.2014 „Cu privire la aplicarea legislației referitoare la răspunderea penală pentru infracțiunile de corupție” modificată prin hotărârea Plenului CSJ nr. 8 din 15.05.2017 latura obiectivă a infracțiunii de trafic de influență constă în fapta prejudiciabilă exprimată doar prin acțiune, care în varianta sa tip (art.326 alin.(1) Cod penal) vizează în mod alternativ următoarele trei modalități normative: pretinderea de bani, titluri de valoare, servicii, privilegii, alte bunuri sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin traficantului de influență; acceptarea de bani, titluri de valoare, servicii, privilegii, alte bunuri sau avantaje sub orice formă. ce nu i se cuvin traficantului de influență; primirea de bani, titluri de valoare, servicii, privilegii, alte bunuri sau avantaje sub orice formă. Ce nu i se cuvin traficantului de influență;

- în speță organul de urmărire penală nu a prezentat careva probe pertinente și concludente care ar demonstra că inculpații Tăburceanu Igor și Taburceanu Ghenadie a comis fapta imputată, toată acuzarea la moment fiind bazată doar pe presupuneri, or inculpații Tăburceanu Igor și Taburceanu Ghenadie nu au pretins careva mijloace bănești sau valori pentru a influența careva persoane din cadrul Procuraturii s. Râșcani mun. Chișinău în vederea soluționării cauzei penale pornite în privința lui Diaconii Vitalie, banii solicitați de la Diaconu Vitalie constituie datoria pentru vânzarea automobilului de model „Mercedes Benz 412”. Mai mult ca atât inculpatul Tăburceanu Igor nu cunoaște careva colaboratori din cadrul Procuraturii s. Râșcani mun. Chișinău sau IP Râșcani mun. Chișinău și nu a comunicat cu persoanele în gestiunea cărora se afla cauza penală de acuzare a lui Diaconu Vitalie;

- la fel de către organul de urmărire penală nu au fost prezentate careva probe care ar demonstra unele împrejurări de flagrant delict, precum și depistarea căror-va mijloace sau obiecte folosite la comitere a infracțiunii imputate, iar acest fapt certifică lipsa

componenței infracțiunii de trafic de influență din partea lui Taburceanu Ghenadie și a lui Tăburceanu Igor, nefiind această solicitare de 1 000 euro, care constituia datoria față de ei din partea lui Diaconu Vitalie, nici într-un mod legată de vreo careva influență reală sau abstractă. Or, traficul de influență nu poate exista în cazul în care actul spre care a fost orientată afluența era deja realizat. Caracterul eronat al declarațiilor lui Diaconu Vitalie rezultă și din incoerența acestora anume pe momente importante și principiale ale acestei cauze penale. Astfel, dacă la 28 octombrie 2014 Diaconu Vitalie declara că suma de 1 000 euro sunt banii cu care urmează să se influențeze procurorul la care se află dosarul penal pentru clasarea acestuia, precum și restituirea automobilului ridicat în cadrul acestui dosar (Rec, f. 5), atunci la 29 octombrie 2014, același Diaconu Vitalie declara că Taburceanu Ghenadie a solicitat să-i transmită banii de 1000 euro spunând că întrebarea a fost rezolvată. În fapt, s-a transmis această sumă de 1 000 euro, dar care întrebare a fost soluționată? Or, anume aici se constată că Diaconu Vitalie a făcut declarații controversate, care denotă anumite elemente de natură falsă;

- nu s-a făcut proba și din materialele cauzei penale nu rezultă că s-a realizat de către Taburceanu Ghenadie și Taburceanu Igor infracțiunea de trafic de influență. Doar se certifică că ambii erau interesați în returnarea datoriei pe care o avea față de ei Diaconu Vitalie. Faptul că partea acuzării a făcut referire în proces de incriminare la presupusa comitere a infracțiunii de trafic de influență urmată de influența promisă sau de obținerea rezultatului urmărit denotă că s-a referit anume la faptul că Diaconu Vitalie a făcut declarații false precum că suma de 1 000 euro era legată într-un fel de influența reală sau abstractă asupra persoanelor publice sau persoanelor cu funcție de demnitate publică pentru a clasa cauza penală pe escrocherie. Or, această cauză penală nu a fost clasată până la transmiterea sumei de 1 000 euro, iar reținerea faptului că rezultatul urmărit a fost obținut denotă anume indicarea haotică la influența reală asupra faptului de eliberare a automobilului. Cu toate că poate fi subliniat, după cum rezultă din materialele cauzei penale, decizia cu privire la eliberare automobilului a fost luată înainte de pretinderea de către Ghenadie Taburceanu a sumei de 1 000 euro - bani care au constituit o parte a datoriei pe care urma să i-o returneze Diaconu Vitalie. Nu putea fi vorba de clasarea cauzei penale, pentru că această cauză penală nu a fost clasată până la transmiterea sumei de 1 000 euro. Pe cale de efect, acest presupus rezultat urmărit - clasarea cauzei penale - nu a fost obținut, iar partea acuzării, se constată nu a pus accent pe acest rezultat, odată ce a indicat la obținerea rezultatului .a urmare a influenței;

- în speță se identifică o gravă abatere de la principiul legalității incriminării, punându-se în seama inculpatului Taburceanu Ghenadie și Tăburceanu Igor incriminarea unei fapte care nu conține semnele constitutive ale infracțiunii imputate - trafic de influență, dar nici a altei infracțiuni. În acest context, lipsește temei juridic pentru răspunderea penală a lui Taburceanu Ghenadie și Tăburceanu Igor, fapt care determină în mod obligatoriu achitarea acestora. Or, ei nu au comis vreo careva faptă de natură penală;

- la data de 22.02.2018 inculpatul Tăburceanu Igor în conformitate cu prevederile art. 281-283; 325 Cod de procedură penală a fost pus sub învinuire incriminându-i-se săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (5), 326 alin. (2) lit. d) Cod penal, această ordonanță este ilegală, emisă contrar prevederilor art. 281 alin. (2) Cod de procedură penală și anume la rubrica dispun acuzarea a indicat că dispune schimbarea și punerea sub învinuire a cet. Taburceanu Ghenadie născut la 22.10.1980, adică o altă persoană decât cea indicată în partea descriptivă, și o altă persoană căreia i-a fost prezentată această

acuzare, motiv din care apărarea solicită instanței de judecată de a recunoaște nulă ordonanța de punere sub învinuire din 22.10.1980 prezentată lui Tăburceanu Igor;

- ordonanța de punere sub învinuire a inculpatului Taburceanu Ghenadie nu este concretă precum nu este formulată învinuirea cu indicarea semnelor calificative;

- art. 6 din Convenție creează un adevărat model universal de proces echitabil în jurul noțiunilor de punere sub învinuire a persoanei și judecarea cauzei în limitele învinuirii formulate de procuror. Norma respectivă garantează temeinicia acuzației în materie penală, adică notificarea oficială, ce emană de la autoritate competentă a învinuirii de a fi comis o infracțiune, îndreptate împotriva unei persoane. Ea degajă principiul potrivit căruia acuzatul nu poate contribui la propria sa incriminare, adică contestațiile privind ilegalitatea actelor procedurale emise în cadrul procesului penal nu pot fi interpretate și aplicate în sprijinul învinuirii;

- actul de sesizare a instanței (rechizitoriul) este ilegal, neîntemeiat și nefondat, fiind încălcat principiul legalității incriminării, astfel, Taburceanu Ghenadie nu a comis vreo faptă de natură penală, probele administrate fiind interpretate selectiv, nu în ansamblu și complet, interpretate fără o coroborare a lor, în context, Taburceanu Ghenadie nu este vinovat de comiterea vreunei careva infracțiuni, în particular a infracțiunii de trafic de influență;

- în speță martorul Diaconu Vitalie s-a adresat către CNA cu scopul de a-l provoca pe inculpatul Taburceanu Ghenadie la comiterea faptei prejudiciabile și nu în ultimul rând de nu a restituie banii datorati;

- în ceea ce privește provocarea din partea poliției, CtEDO a statuat în cauza *Teixeira de Castro vs Portugalia* că, dreptul la un proces echitabil ar putea fi încălcat în cazul în care colaboratorii de politie nu s-au limitat la investigarea activității infracționale ale unui suspect într-un mod esențialmente pasiv, însă au exercitat o influență pentru a provoca săvârșirea unei infracțiuni, care, în caz contrar, nu ar fi fost comisă;

- prin urmare, întrucât inculpații Tăburceanu Igor și Taburceanu Ghenadie au invocat constant pe parcursul procesului penal argumentul instigării și provocării la săvârșirea infracțiunii, urmează a fi apreciat comportamentul și declarațiile martorului Diaconu Vitalie, a organului de urmărire penală și a inculpaților Tăburceanu Igor și Taburceanu Ghenadie, sub aspectele invocate și examinate în prezenta cauză;

- invocă avocatul că, provocarea reprezintă acțiunea neloială realizată în scopul obținerii de probe, constând în determinarea cu bună-știință a unei persoane să comită o infracțiune sau să continue săvârșirea unei infracțiuni. Agentul provocator se află practic, din punctul de vedere al dreptului substanțial în postura instigatorului care determină o persoană să ia o rezoluție infracțională. Prin urmare, provocarea constituie una dintre sursele nulităților în procesul penal care are ca efect subsecvent excluderea probelor obținute ca urmare a provocării. Rațiunea interdicției provocării săvârșirii unei infracțiuni constă în aceea că statul, prin agenții săi, nu poate să-și depășească competența de a aplica legea, prin instigarea unei persoane să săvârșescă o infracțiune, e care altfel nu ar fi comis-o, pentru că apoi să declanșeze împotriva acestei persoane mecanismele procesului penal, în vederea tragerii la răspundere. În privința provocării s-a arătat că acțiunea organelor de urmărire penală nu trebuie să supună suspectul unei constrângeri, caracterizată printr-o provocare la săvârșirea unei infracțiuni, care să anihileze voința acestuia sau să abolească libertatea sa de acțiune;

- martorul Diaconu Vitalie este un martor compromis și declarațiile acestuia nu pot sta la baza unei sentințe de condamnare. Astfel în privința martorului Diaconu a fost pornită o cauză penală prevăzută de art. 190 CP și anume dobândirea bunurilor unei alte

persoane prin abuz de încredere și înșelăciune. Pentru a scăpa de pedeapsa penală și datoria pe care o avea martorul față de inculpații Tăburceanu Igor și Taburceanu Ghenadie acesta a apelat la serviciile CNA pentru a fi inițiată o cauză penală în privința creditorilor săi;

- instanța de apel a emis o decizie diametral opusă primei instanțe fără a administra careva probe, mai mult ca atât instanța de apel nu era în drept să emită o hotărâre fără audierea martorului Olărescu Victor în instanța de apel;

- instanța de apel a dat o apreciere eronată și superficială a declarațiilor martorilor Diaconu Vitalie, Cernei Gheorghe, Mîrzac/Bejan/Natalia și Olărescu Victor. La fel instanța de apel a respins declarațiile martorilor apărării Cazacu Ana și Taburceanu Inga invocând că acestea sunt rudele inculpaților. În această ordine de idei, a avut loc încălcarea art.6 § 1 al Convenției CEDO (dreptul la un proces echitabil), conform jurisprudenței CtEDO, stipulată și în Hotărârea din 22 mai 2014 (*cauza Ilgar Mammadov contra Azerbaidjanului*), în care se menționează că instanțele naționale nu au abordat sau au păstrat tăcere cu privire la o serie de inconsecvențe în ceea ce privește dovezile folosite pentru condamnarea reclamantului, în ciuda obiecțiilor repetate ale apărării cu privire la dovezile defecte sau false;

- la examinarea cauzei instanța de apel a comis erori de fapt și de drept, pronunțând soluția sa fără respectarea prevederilor legale, a jurisprudenței CtEDO, precum și a practicii judiciare stabilite.

6. La **19 noiembrie 2019**, avocatul Istrati Adrian în numele inculpaților a depus cerere de recurs suplimentar împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din **11 martie 2019**, prin care a solicitat casarea integrală a deciziei instanței de apel, cu menținerea fără modificări a sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 24 iulie 2018.

7. Asupra recursurilor declarate, a fost depusă referință de către procurorul în Secția reprezentarea învinuirii în Curtea Supremă de Justiție, Ghervas. I., prin care a expus că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent și respectiv decizia atacată conține motivele legale pe care se întemeiază soluția, considerând astfel, că lipsesc temeiuri de casare considerând inadmisibil recursul înaintat, ca fiind inadmisibil și lipsit de temeiuri legale.

8. Judecând recursurile ordinare în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit concluzionează că recursul ordinar din 23 mai 2019 urmează a fi admis cu casarea totală a deciziei instanței de apel, menținerea sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 24 iulie 2018, prin care Tăburceanu Igor Vladimir și Taburceanu Ghenadie Vladimir învinuiți de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 42 alin.(5), art. 42 alin.(2), art. 326 alin.(2) lit. d) Cod penal, au fost achitați, iar recursul suplimentar din 19 noiembrie 2019 urmează a fi respins ca inadmisibil, din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept, comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Potrivit dispoziției art. 434 Cod de procedură penală, judecând recursul declarat împotriva deciziei instanței de apel, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție verifică legalitatea hotărârii atacate pe baza materialelor din dosar și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în recurs de titularul acestuia. Instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, dispunând casarea integrală a acesteia, atunci când se constată admiterea unor erori de drept, care au dus, în consecință, la afectarea echității procedurii desfășurate în privința persoanei deferite judecării.

8.1. Cu referire la recursul declarat de către avocatul Istrati Adrian în numele inculpaților la data de 23 mai 2019.

Conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. a) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să admită recursul, să caseze total hotărârea atacată și să mențină hotărârea primei instanțe, când apelul a fost greșit admis.

Prin urmare, instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci când se constată comiterea erorilor de drept, care au dus la adoptarea unei hotărâri ilegale, totodată, verificându-se dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Din conținutul recursului declarat, se atestă că apărarea invocă drept temeiuri pentru declararea recursului prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 9), 10), 12) Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, inculpatul a fost condamnat pentru o faptă care nu este prevăzută de legea penală, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, precum și faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Potrivit prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

În sensul prevederilor art. art. 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală și a jurisprudenței naționale, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. Instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

În același context, Colegiul penal lărgit menționează, că hotărârile pronunțate de instanțele ierarhic inferioare trebuie să fie motivate atât în fapt, cât și în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare. Necesită a se avea în vedere că nu numai nemotivarea hotărârii, dar și motivarea superficială sau motivarea în termeni vagi-evazivi, reprezintă motiv de casare.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal lărgit reține că din textul recursului declarat rezultă că, instanța de apel a adoptat o hotărâre motivată superficial, fiind incidentă temeiul pentru recurs prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, potrivit căruia, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Analizând hotărârea judecătorească atacată prin prisma temeiurilor de recurs invocate, în raport cu circumstanțele cauzei, stabilite în prezenta speță, Colegiul penal lărgit consideră că, sunt eronate concluziile instanței de apel în partea admiterii apelului declarat de către procuror, și adoptarea unei noi hotărâri de condamnare a inculpaților Taburceanu Ghenadie și Tăburceanu Igor.

Astfel, potrivit prevederilor art. 414 Cod de procedură penală și practicii judiciare constante apelul, constituind o continuare a judecării fondului cauzei, legea (art. 414 alin. (4) Cod de procedură penală) prevede posibilitatea instanței de a da o nouă apreciere probelor administrate la judecarea în prima instanță.

La judecarea apelului, se poate proceda la cercetarea suplimentară a probelor administrate de prima instanță (care pot fi, de altfel, apreciate diferit față de felul cum au fost evaluate de instanța ierarhic inferioară), precum și la administrarea oricăror probe noi.

Instanța de apel poate adopta una dintre soluțiile pe care le poate pronunța prima instanță, apreciind temeinicia sau netemeinicia învinuirii, respectiv dispunând, după caz, condamnarea, achitarea inculpatului, fie încetarea procesului penal.

În această ipoteză, apelul are caracterul unei căi de atac de reformare, în sensul că instanța de apel, după desființarea hotărârii atacate, procedează ea însăși, ca instanță de control judiciar, la înlăturarea erorilor constatate, pronunțând o nouă hotărâre.

Mai mult, efectul devolutiv nu promovează o reeditare de către instanța de apel a judecății care a avut loc în prima instanță, ci o nouă judecată, cu caracter autonom, care are ca obiect reexaminarea acelor dispoziții din hotărâre, care au fost greșit sau nelegal soluționate.

Colegiul penal lărgit constată că decizia instanței de apel prezintă deficiențe în spațiul aprecierii multilaterale și obiective a circumstanțelor cauzei în raport cu probele acumulate și administrate pe parcursul examinării cauzei, demonstrându-se astfel neconformarea întocmai a prevederilor legale nominalizate și, drept consecință, admiterea greșită a apelului declarat de către acuzatorul de stat.

Astfel, Colegiul penal lărgit atestă că instanța de apel, nejustificat i-a recunoscut vinovați pe inculpații Tăburceanu Igor și Taburceanu Ghenadie în comiterea infracțiunii prevăzute de art.art. 42 alin.(5), 326 alin.(2) lit. d) Cod penal, menționând neargumentat că, materialul probator demonstrează că acțiunile infracționale ale inculpaților cuprind elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.art. 42 alin.(5), 326 alin.(2) lit. d) Cod penal, pe când prima instanță a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei, a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor și, prin urmare, întemeiat a concluzionat despre achitarea inculpatului Tăburceanu Igor pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. art.42 alin. (5), 326 alin. (2), lit. d) Cod penal și a inculpatului Tăburceanu Ghenadie pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.art. 42 alin. (2), 326 alin. (2), lit. d) Cod penal, pe motivul lipsei faptului infracțiunii.

Instanța de recurs reține că sunt neîntemeiate alegațiile instanței de apel potrivit cărora concluzia de achitare a inculpaților este inexplicabilă și cu atât mai mult cu ignorarea celorlalte probe administrate la caz, și anume înregistrările comunicărilor dintre Diaconu Vitalie și Taburceanu Ghenadie și a comunicărilor telefonice purtate cu Tăburceanu Igor, care au avut loc la 20.10.2014; înregistrările comunicărilor telefonice dintre Diaconu Vitalie și Tăburceanu Igor, care au avut loc la 23.10.2014; înregistrările comunicărilor telefonice dintre Diaconu Vitalie și Tăburceanu Igor (fratele lui Taburceanu Ghenadie), care au avut loc la 20.10.2014, comunicările din cadrul întâlnirii petrecute în mun. Chișinău, în sediul Procuraturii Râșcani din mun. Chișinău, dintre Diaconu Vitalie, Taburceanu Ghenadie și Victor Olărescu, care au avut loc la 28.10.2014, în intervalul de timp cuprins între orele 17:00 și 17:28, comunicările am cadrul întâlnirii petrecute în mun. Chișinău, la intersecția străzilor Studenților și bulevardul Moscova în apropierea stației PECO „Lukoil” din mun. Chișinău, dintre Diaconu Vitalie și Taburceanu Ghenadie, care au avut loc la 28.10.2014, în intervalul de timp cuprins între orele 18:20 și 18:30, or, prima instanță audiind explicațiile inculpaților, a martorilor părții acuzării și a părții apărării, studiind materialele cauzei penale, a concluzionat just că nu

și-a găsit confirmare comiterea de către Tăburceanu Igor și Taburceanu Ghenadie a infracțiunilor impuse.

La cest capitol, instanța de recurs reține că prima instanță examinând înregistrările efectuate de către Diaconu Vitalie la data de 28.10.2014, a concluzionat just că circumstanțele cazului au fost interpretate în mod eronat de către organul de urmărire penală, invocând că din conversația din 28.10.2014, reiese că Diaconu Vitalie urma să-i transmită lui Taburceanu Ghenadie în acea zi suma de 3000 euro pe care o datora pentru automobilul procurat, însă în momentul întâlnirii acesta a transmis numai suma de 2000 euro, menționând că 1000 euro vor fi transmiși numai după ce vor primi automobilul. Pe faptul transmiterii sumei de 2000 euro a fost întocmită o recipisă, iar Diaconu Vitalie s-a obligat ca restul sumei de 3000 euro s-o restituie până la 31.10.2014 și ca garant s-a obligat să păstreze automobilul.

Astfel, prima instanță audiind în ședința de judecată înregistrările video efectuate de către Diaconu Vitalie, a constatat că acestea nu au fost redade integral de către organul de urmărire penală în procesul-verbal privind consemnarea măsurilor speciale de investigație din 29.10.2014.

Colegiul atestă că, nici în cadrul urmăririi penale și nici în cadrul cercetării judecătorești în instanța de apel nu au fost acumulate careva probe pertinente și concludente care ar confirma vinovăția inculpaților în comiterea infracțiunilor incriminate, prima instanță corect constatând că nu și-a găsit conformarea comiterea infracțiunilor imputate lui Taburceanu Ghenadie și Tăburceanu Igor, or, probele acumulate la materialele cauzei confirmă nevinovăția acestora.

La caz, fiind audiați în cadrul urmăririi penale cât și în cadrul cercetării judecătorești, inculpații Taburceanu Ghenadie și Tăburceanu Igor au declarat că aproximativ în perioada anilor 2008-2009 împreună au procurat un autovehicul de model „Mercedes Benz 412”, care era destinat transportului de pasageri. Automobilul în cauză a fost înregistrat pe soția lui Taburceanu Ghenadie – Taburceanu Inga. După ce autovehiculul a fost procurat inculpații au încercat să-l pună pe o rută în Federația Rusă, dar nu au reușit. Între timp inculpatul Tăburceanu Igor a făcut cunoștință cu o persoană pe nume Diaconu Vitalie și a convenit cu acesta să-i dea în chirie autovehiculul pentru a fi pus pe ruta Crutoaia-Chișinău, prețul chiriei fiind fixat de 180 lei pe zi. Dar folosindu-se de acest automobil aproximativ șase luni, Diaconu Vitalie nu a achitat nici un leu. Într-o discuție pe care a avut-o inculpatul Tăburceanu Igor cu Diaconu Vitalie ultimul a propus să cumpere autovehiculul de model „Mercedes Benz 412”. Atunci discutând cu fratele său Taburceanu Ghenadie care era coproprietarul automobilului au convenit să-l vândă la prețul de 11 000 euro. Diaconu Vitalie a acceptat prețul stabilit, dar din motivul că nu avea toți banii a solicitat să achite prețul în rate după cum urmează inițial Diaconu V. urma să achite suma de 4000 Euro, iar restul 7000 Euro urma să-i achite pe parcursul a 18 luni. La sfârșitul anului 2012 după ce Diaconu Vitalie a achitat suma de 4000 Euro, autovehiculul de model „Mercedes Benz 412” a fost înmatriculat pe numele lui, iar pentru suma de 7000 Euro, Diaconu Vitale a întocmit o recipisă conform căreia s-a obligat să achite datoria până la data de 01.05.2014. Inculpatul Tăburceanu Igor a comunicat că a înmatriculat autovehiculul pe numele lui Diaconu Vitalie deoarece ultimul l-a asigurat că dorește să ia un credit, iar autovehiculul îl va gaja, și suma primită de la bancă va achita datoria. După ce Diaconu Vitalie s-a mai folosit de autovehiculul menționat acesta i-a comunicat lui Tăburceanu Igor că automobilul are defecțiuni, și trebuie schimbate anvelopele. Auzind acest lucru, inculpatul Tăburceanu Igor i-a comunicat că prețul autovehiculului rămâne ne schimbat, dar banii care urma să-i achite Diaconu Vitale

pentru chiria automobilului timp de șase luni vor merge în contul neajunsurilor invocate. Până la expirarea termenului achitării datoriei inculpatul Tăburceanu Igor l-a telefonat de mai multe ori pe Diaconu Vitalie, deoarece dorea să discute în privința datoriei, însă Diaconu Vitalie nu răspundea la telefon și nu dorea să se întâlnească. Ulterior întâmplător s-a întâlnit cu Diaconu Vitalie la un service auto din mun. Chișinău, iar ultimul l-a asigurat că până la data scadentă va achita integral datoria. După aceasta în luna aprilie 2014 inculpatul Tăburceanu Igor a plecat la muncă în Federația Rusă. Aproximativ în luna iulie 2014 a revenit acasă și văzând că Diaconu Vitalie nu a achitat datoria și se eschivează de la careva întâlniri, a înțeles ca a fost înșelat de ultimul. După aceasta împreună cu Taburceanu Inga, sora fratelui său au plecat la poliție și împreună au depus o plângere în acest sens. După acest fapt inculpatul Tăburceanu Igor a plecat iarăși la muncă în Federația Rusă, iar când a revenit în țară în luna septembrie 2014 a avut o discuție telefonică cu Diaconu Vitalie, care i-a reproșat de ce în privința sa a fost pornită o cauză penală. Peste aproximativ trei săptămâni inculpatul Tăburceanu Igor a plecat din nou la muncă peste hotare, intrând în Federația Rusă la data de 17.10.2014. Aflându-se în Federația Rusă a fost contactat de mai multe ori de către Diaconu Vitalie care de asemenea se afla în Federația Rusă, care iarăși a obiectat în privința faptului pornirii cauzei penale în privința sa, totodată comunicând că dorește să mai achite 2000 Euro în contul datoriei, însă așa și nu s-a achitat. Peste ceva timp a fost iarăși telefonat de către Diaconu Vitalie însă de data aceasta de pe un număr din Republica Moldova și a comunicat că a revenit în țară și dorește să achite integral datoria, însă așa și nu s-a achitat. Inculpatul aflându-se în Federația Rusă a de mai multe ori a discutat cu Diaconu Vitalie în privința banilor datorati, careva influență asupra colaboratorilor de poliție și procurorului care a instrumentat cazul nu are, nu a întreprins careva măsuri în vederea influențării acestora, mai mult ca atât nici nu-i cunoaște personal.

Astfel, inculpații au considerat că Diaconu Vitalie intenționat a sesizat CNA pentru a achita datoria restantă, și a scăpa de dosarul penal intentat în privința sa.

Totodată, Colegiul reține și declarațiile martorului Diaconu Vitalie date în cadrul ședinței primei instanței din care reiese că ultimul a venit în Moldova și Igor Tăburceanu i-a dat numărul de telefon a lui Ghenadie Taburceanu, că automobilul nu este al lui, dar a d-nei Inga Tăburceanu. După ce a început a discuta cu Taburceanu Ghenadie și să-i dea toți banii grămadă, 7000 de Euro dacă vrea să-și vadă automobilul. D-lui a spus să-i dea bani ca să scoată mașina de la procuratură, să-i dea toți banii grămadă și o să se înțeleagă să scoată mașina. Nu avea așa sumă de bani, s-au înțeles să-i dea măcar să scoată mașina, pentru ca să lucreze, să circule. S-au înțeles să-i dea măcar 3000 de Euro, și pe urmă să-i dea restul. Menționează că, nu avea suma de bani și a apelat la CNA. S-a dus și i-a dat lui Taburceanu Ghenadie suma de 1000 de Euro seara. Ziua au întocmit recipisă. Nu ține minte suma 2000 sau 3000 de Euro. Au fost seara la procuratură, au dat banii. A luat mașina și mai departe au discutat domnii de la CNA. Îi spunea lui Taburceanu Ghenadie că a vorbit cu Igor că s-au înțeles să-i dea câte puțin din bani. Tăburceanu Igor i-a spus că o să fie totul bine. Taburceanu Ghenadie a început să-l sperie, că îl va închide, că nu-i mai dă automobilul. Mai departe nu a mai discutat nici cu Taburceanu Ghenadie, nici cu Tăburceanu Igor. Automobilul a fost înregistrat pe numele lui. Când era în Republica Moldova a mai discutat cu Igor Tăburceanu, în privința banilor, el a spus să discute cu Taburceanu Ghenadie și că vrea ca toți banii grămadă să-i fie dați lui Taburceanu Ghenadie.

Prin urmare, reieșind din cele relatate, Colegiul penal lărgit apreciază legală și întemeiată sentința primei instanțe, prin care inculpații Taburceanu Ghenadie și

Tăburceanu Igor au fost achitați de învinuirea în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin.(5), art. 326 alin.(2) lit. d) Cod penal, deoarece nu s-a constatat existența faptei infracțiunii, or, din declarațiile inculpaților și a martorului Diaconu Vitalie reiese că banii nu au fost preținși pentru a influența careva persoane din cadrul Procuraturii s. Râșcani, mun. Chișinău în vederea soluționării cauzei penale pornite în privința lui Diaconu Vitalie, bani solicitați constituie datoria pentru vânzarea automobilului de model „Mercedes Benz 412”, iar Diaconu Vitalie a găsit o modalitate de a nu restitui suma de 7000 euro, printr-o adresare la CNA, aceasta fiind dovedită de faptul că până în prezent ultimul nu a achitat datoria.

Mai mult, instanța de recurs atestă că, din declarațiile martorului Olărescu Victor – procuror pe cauza penală intentată în baza art. 190 alin.(5) Cod penal lui Diaconu Vitalie, se desprinde că nici pe parcursul efectuării acțiunilor de urmărire penală și nici după, nici Diaconu nu l-a sunat nici avocatul, nu a discutat cu el, nici Taburceanu Ghenadie, nici partea vătămată ca să-i propună vre-o remunerare pentru a elibera ordonanță de eliberare a automobilului sau de a clasa cauza(f.d.42, vol. IV).

Este de menționat că, de către organul de urmărire penală nu au fost evidențiate careva tentative de a soluționa cazul de către inculpați, nu au fost interceptate convorbiri între inculpați și factorii de decizie în procedura cărora se afla cauza penală intentată în privința lui Diaconu Vitalie.

Astfel, instanța de apel nu constatat, la judecarea apelului, probe incontestabile, sau careva probe noi, care a-r combata constatările primei instanțe, precum că suma de 1000 euro constituia datoria față de inculpați din partea lui Diaconu Vitalie. Or, având în vedere restituirea automobilului lui Diaconu Vitalie, la momentul preținsei fapte de trafic de influență, aceasta ca componentă de infracțiune nu poate exista în cazul în care actul spre care era îndreptată presupusa influență era deja realizat.

Colegiul penal lărgit atestă că, prin traficul de influență se înțelege fapta exprimată prin primirea ori pretinderea de bani sau de alte valori sau avantaje necuvenite ca remunerare, acceptarea de promisiuni, de daruri, direct sau indirect, ori estorcarea unor atare bunuri sau foloase, săvârșită de către o persoană care are influență sau lasă să se creadă că are influență asupra unui funcționar pentru a-l determina să săvârșescă ori să nu săvârșescă un act ce intră în atribuțiile sale de serviciu, indiferent dacă aceste acțiuni au fost sau nu săvârșite, au produs sau nu rezultatul scontat. Făptuitorul se angajează - în schimbul unei sume de bani sau al altor bunuri, avantaje necuvenite - să intervină către un funcționar în interesul persoanei cu care se face înțelegerea.

Latura obiectivă a traficului de influență se realizează prin primirea ori pretinderea unor sume de bani, bunuri sau alte avantaje, de daruri transmise direct sau indirect cu scopul determinării unui funcționar să îndeplinească ori să nu îndeplinească un act ce intră în atribuțiile sale de serviciu.

Pentru realizarea laturii obiective sunt esențiale cerințele: a) făptuitorul să a influență sau să lase să se creadă că are influență asupra funcționarului public care urmează să-și îndeplinească ori să nu-și îndeplinească atribuțiile de serviciu; b) făptuitorul să promită intervenția sa pe lângă un funcționar spre a-l determina să facă sau să nu facă un act care depinde de funcțiile lui de serviciu; este neapărat ca acțiunea pe care trebuie să o facă funcționarul în folosul persoanei interesate să urmeze după acțiunile făptuitorului care a promis, a pretins, a acceptat, a primit bunuri, bani etc.

Consumarea infracțiunii de trafic de influență are loc în momentul efectuării promisiunii de a interveni în fata unui funcționar pentru ca acesta să întreprindă sau să

nu întreprindă acțiuni ce intră în obligațiunile lui pentru trafic de influență (pentru bani, bunuri, servicii, avantaje). Asemenea acțiuni din partea inculpaților nu au fost constatate.

Latura subiectivă a traficului de influență include vinovăția făptuitorului sub formă de intenție directă, adică făptuitorul își dă seama și vrea să trafice influența sa reală sau presupusă asupra unui funcționar, prevăzând și dorind marea faptei. Făptuitorul determină funcționarul să facă sau să nu facă, să țină sau să întârzie un act ce intră în atribuțiile sale de serviciu, însă nu este necesar ca acest scop să fie realizat, fiind suficient ca făptuitorul să-l fi urmărit sau acceptat la momentul primirii sau pretinderii unui bun sau avantaj.

La caz, din materialele cauzei nu rezultă că s-a realizat de către Taburceanu Ghenadie și Tăburceanu Igor infracțiunea de trafic de influență, aceștia manifestând interesul în returnarea datoriei pe care o avea față de ei Diaconu Vitalie. Faptul că partea acuzării a făcut referire în proces de incriminare la presupusa comitere a infracțiunii de trafic de influență urmată de influența promisă sau de obținerea rezultatului urmărit denotă că s-a referit anume la faptul că Diaconu Vitalie a făcut declarații, neconfirmate prin probe incontestabile, precum că suma de 1 000 euro era legată într-un fel de influență legală sau abstractă asupra persoanelor publice sau persoanelor cu funcție de demnitate publică pentru a clasa cauza penală de escrocherie. Or, această cauză penală nu a fost clasată până la transmiterea sumei de 1 000 euro, iar reținerea faptului că rezultatul urmărit a fost obținut denotă anume indicarea haotică la influența reală asupra faptului de eliberare a automobilului, iar după cum rezultă din materialele cauzei penale, decizia cu privire la eliberare automobilului a fost luată înainte de pretinderea de către Ghenadie Taburceanu a sumei de 1 000 euro - bani care au constituit o parte a datoriei pe care urma să i-o returneze Diaconu Vitalie.

Asemenea circumstanțe evident demonstrează încălcarea principiului legalității incriminării, punându-se în seama inculpaților Taburceanu Ghenadie și Tăburceanu Igor incriminarea unei fapte care nu conține semnele constitutive ale infracțiunii imputate – trafic de influență.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit constată nemotivarea concluziei instanței de apel cu privire la emiterea unei noi hotărâri.

Colegiul penal lărgit reține că temeiurile de recurs prevăzute la pct. 6), alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, indicate de recurent și-au găsit confirmare la examinarea cauzei, deoarece din materialele cauzei rezultă că instanța de apel nu a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv cu respectarea prevederilor art. 414, 417 alin. (1) pct. 7) și 8) Cod de procedură penală și nu a făcut o analiză suficientă a tuturor probelor și circumstanțelor cauzei, pentru a decide în final condamnarea inculpaților.

La fel, instanța de recurs constată că, odată cu depunerea cererii de apel, procurorul nu a prezentat instanței de judecată probe noi sau circumstanțe de fapt, ce nu au fost cunoscute primei instanțe și care puteau permite instanței de apel de a concluziona o altă stare de fapt și de drept asupra modalității de executare a pedepsei inculpaților, fiind în esență eronat expusă doar poziția cu privire la achitarea inculpatului.

Este de menționat faptul că, în urma examinării cauzei, Curtea de apel a admis pronunțarea unei hotărâri de condamnare a persoanelor ne verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și fără a administra probe noi, întemeindu-și nejustificat concluziile de condamnare în lipsa unor noi mărturii acuzatorii, care a-r întemeia în mod substanțial condamnarea inculpaților. Aici, este relevant de a menționa și practica

CtEDO, potrivit căreia după o hotărâre de achitare pronunțată de instanța de fond, nu poate fi pronunțată o hotărâre de condamnare întemeiată exclusiv pe lucrările dosarului din prima instanță, fără a fi supus verificării minuțioase a tuturor probelor prezentate de partea acuzării, inclusiv audierea inculpatului, tuturor martorilor.

Deși, având prerogativa de a da o nouă apreciere probelor, instanța de apel a audiat inculpații, precum și martorii Mîrzac Natalia, Cernei Gheorghe, aceasta denotă doar respectarea formală a cerințelor susmenționate, deoarece lipsește o evaluare fundamentală a probatoriului prezentat de către acuzare, o apreciere superficială acestor declarații, ne fiind identificate probe noi, capabile să răstoarne situația de fapt și de drept constatată de către prima instanță.

8.2. Cu referire la recursul suplimentar declarat de către avocatul Istrati Adrian în numele inculpaților la data de 19 noiembrie 2019.

După cum rezultă din materialele dosarului, cauza penală a fost judecată în ordine de apel cu participarea inculpaților Taburceanu Ghenadie, Tăburceanu Igor și a avocatului acestora, dispozitivul deciziei fiind pronunțat la 11.03.2019, în ședința de judecată în care participanții la proces au fost înștiințați despre faptul că decizia motivată va fi pronunțată la 10.04.2019, ora 14.00 (f.d.163-166, vol. IV).

Potrivit procesului-verbal al instanței de apel din 11.04.2019, inculpații Taburceanu Ghenadie, Tăburceanu Igor și apărătorul acestora au fost prezenți la pronunțarea dispozitivului (f.d.163-166, vol. IV).

Totodată, inculpații Taburceanu Ghenadie, Tăburceanu Igor și apărătorul acestora, avocatul Istrati Adrian nu au fost prezenți la ședința de judecată din 10.04.2019, prin care instanța de apel a informat participanții la proces că în legătură cu complexitatea cauzei, pronunțarea deciziei redactate integral, se amână pentru data de 25.04.2019, ora, 14:00 (f.d.166, vol. IV).

La pronunțarea deciziei integrale din 25 aprilie 2019, inculpații Taburceanu Ghenadie, Tăburceanu Igor și apărătorul acestora, avocatul Istrati Adrian, nu au fost prezenți.

Decizia atacată a fost pronunțată în condițiile legii la 25 aprilie 2019, ședință despre care inculpații Taburceanu Ghenadie, Tăburceanu Igor și apărătorul acestora au cunoscut, fiindu-le cunoscută și soluția pe caz.

Colegiul menționează că, avocatul Istrati Adrian a declarat recurs ordinar împotriva hotărârii judecătorești adoptate la caz, la data de 19 noiembrie 2019, fapt confirmat prin data înregistrării la Curtea Supremă de Justiție, adică peste termenul prevăzut de lege.

Colegiul atestă că una din cerințele obligatorii, la depunerea recursului, se referă la respectarea termenului de declarare a acestuia de către titularii cererii respective.

În corespundere cu prevederile art. 422 Cod de procedură penală, termenul de declarare a recursului este de 30 de zile de la data pronunțării deciziei instanței de apel.

Ca atare, termenul de recurs are caracter imperativ, în sensul că depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac, iar recursul declarat după expirarea termenului se consideră ca tardiv, deoarece legea procesual-penală nu prevede posibilitatea de repunere în termen a recursului.

În același context se relevă că, potrivit dispozițiilor art. 230 alin. (2) Cod de procedură penală: „în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen”.

Pe cale de consecință, având în vedere cele consemnate supra, Colegiul reține că, în cauza deferită judecării, termenul de declarare a recursului a fost omis de către recurent, respectiv argumentele aduse de acesta în cererea de recurs nu vor fi preluate pentru examinare, partea fiind decăzută din dreptul de a exercita această cale de atac.

9. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 1), 2) lit. a) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Respinge ca inadmisibil, recursul suplimentar din 19 noiembrie 2019 declarat de către avocatul Istrati Adrian în numele inculpaților.

Admite recursul ordinar din 23 mai 2019 declarat de către avocatul Istrati Adrian în numele inculpaților, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 martie 2019, în cauza penală în privința lui *Tăburceanu Igor XXXXX și Taburceanu Ghenadie XXXXX*, pe motiv că apelul a fost greșit admis.

Menține sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 24 iulie 2018, prin care *Tăburceanu Igor XXXXX și Taburceanu Ghenadie XXXXX* învinuiți de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 42 alin.(5), art. 42 alin.(2), art. 326 alin.(2) lit. d) Cod penal, au fost achitați, din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 21 iulie 2020.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Boico Victor

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena